

PROJECTES D'AJUDA HUMANITÀRIA AMB SUPORT BALEAR

Cada any són més les associacions de les Illes Balears que emprenen projectes relacionats amb l'ajuda humanitària, la cooperació al desenvolupament i la sensibilització ciutadana, destinats a millorar les condicions de vida en els països en desenvolupament. La Direcció General de Cooperació del Govern de les Illes Balears secunda projectes d'Organitzacions No Governamentals de Desenvolupament (ONGD) de les Illes Balears.

PROYECTOS DE AYUDA HUMANITARIA CON SOPORTE BALEAR

Cada año son más las asociaciones de las Illes Balears que emprenden proyectos relacionados con la ayuda humanitaria, la cooperación al desarrollo y la sensibilización ciudadana, destinados a mejorar las condiciones de vida en los países en desarrollo. La Dirección General de Cooperación del Govern de las Illes Balears secunda proyectos de Organizaciones No Gubernamentales de Desarrollo (ONGD) de las islas Baleares.

AYNE ESPANYA-MALLORCA

Projecte: Enfortiment de la Implementació de Micronegocis per Millorar les Economies Familiars de Pueblo Nuevo, Ancón, Puente Piedra i Lima

País: Perú

Zona: Districtes de Pueblo Nuevo, Puente Piedra, Ancón, Lima

Soci local: AYNE PERÚ-Trinitàries Solidaritat i Desenvolupament

Subvenció: 32.200 €

Projecte: Fortalecimiento de la Implementación de Micronegocios para Mejorar las Economías Familiares de Pueblo Nuevo, Ancón, Puente Piedra y Lima

País: Perú

Zona: Distritos de Pueblo Nuevo, Puente Piedra, Ancón, Lima

Socio local: AYNE PERÚ-Trinitarias Solidaridad y Desarrollo

Subvenció: 32.200 €

Ayne Perú

El Perú, país eminentment agrari, ha experimentat un creixement poblacional que ha comportat una forta crisi d'ocupació. Avui en dia, dels més de 26 milions del total de la seva població, gairebé la meitat no aconsegueix cobrir les necessitats bàsiques. Al voltant d'un terç dels peruans viu en zones rurals, on hi ha una alta taxa de desocupació i l'agricultura tot just dóna per a subsistir. En el recent *Informe sobre Desarrollo Humano Perú 2005* s'assenyala la importància del microcrèdit en el món rural i per a les dones.

Durant l'exercici dels seus projectes en àrees de salut, habitatge, prevenció i atenció de la violència familiar, etc., AYNE PERÚ imaginà l'abast que podria tenir la creació d'opcions laborals per a les dones. Per regla general, el paper de la dona peruana com a mestressa de casa, unit a la seva baixa autoestima, impedeix que es dediquin a altres activitats que podrien millorar el seu desenvolupament personal i generar guanys per al nucli familiar.

El 2003, AYNE PERÚ decidí posar en marxa aquest projecte de creació de microempreses per a dones, que amplià el 2004 als districtes de Pueblo Nuevo (Departament de la Libertad) i Ancón, Puente Piedra i Cercado (Província de Lima). Com a resultat d'això, s'han establert 80 nous micronegocis i se n'han enfortit 30 que ja existien, relacionats amb la venda d'aliments, begudes, llibres, roba, cria d'animals de granja, etc.

El projecte compta amb un equip de professionals que realitza tasques de seguiment i assessorament de les microempreses. El procés comença amb la selecció de les dones més hàbils per dirigir un negoci, que reben formació en temes de gestió d'empreses i en qüestions d'autoestima, solidaritat i relacions interpersonals. A continuació, una vegada decidit el micronegoci que s'ha de realitzar, s'atorga a la beneficiària un préstec per a la seva posada en marxa que s'ha de tornar en el termini de vuit mesos. Amb la devolució del capital inicial i dels interessos dels crèdits es constitueix un fons comú que s'utilitzarà per emprendre nous micronegocis.

Perú, país eminentemente agrario, ha experimentado un auge poblacional que ha traído consigo una fuerte crisis de empleo. Hoy en día, de los más de 26 millones del total de su población, casi la mitad no alcanza a cubrir sus necesidades básicas. Alrededor de un tercio de los peruanos habita en zonas rurales, donde hay una alta tasa de desempleo y la agricultura apenas da para subsistir. En el reciente Informe sobre Desarrollo Humano Perú 2005 se señala la importancia del microcrédito en el mundo rural y para las mujeres.

Durante el ejercicio de sus proyectos en áreas de salud, vivienda, prevención y atención de la violencia familiar, etc., AYNE PERÚ imaginó el alcance que podría tener la creación de opciones laborales para las mujeres. Por regla general, el papel de la mujer peruana como ama de casa, unido a su baja autoestima, les impide dedicarse a otras actividades que podrían mejorar su desarrollo personal y generar ganancias para el núcleo familiar.

En 2003, AYNE PERÚ decidió poner en marcha este proyecto de creación de microempresas para mujeres, que amplió en 2004 a los distritos de Pueblo Nuevo (Departamento de la Libertad) y Ancón, Puente Piedra, y Cercado (Provincia de Lima). Como resultado, se han establecido 80 nuevos micronegocios y se han fortalecido 30 que ya existían, relacionados con la venta de alimentos, bebidas, libros, ropa, crianza de animales de granja, etc.

El proyecto cuenta con un equipo de profesionales que realiza labores de seguimiento y asesoramiento de las microempresas. El proceso se inicia con la selección de las mujeres más hábiles para dirigir un negocio, que reciben formación en temas de gestión de empresas y en cuestiones de autoestima, solidaridad y relaciones interpersonales. A continuación, una vez decidido el micronegocio a desarrollar, se le otorga a la beneficiaria un préstamo para su puesta en marcha que ha de devolverse en el plazo de ocho meses. Con la devolución del capital inicial y los intereses de los créditos se constituye un fondo común que se utilizará para emprender nuevos micronegocios.

ENSENYANTS SOLIDARIS

Projecte: Grups Solidaris de Microcrèdits
País: Guatemala
Zona: Departament de Suchitepéquez
Soci local: Associació de Drets Humans de Guatemala
Subvenció: 28.200 €

Proyecto: Grupos Solidarios de Microcréditos

País: Guatemala

Zona: Departamento de Suchitepéquez

Socio local: Asociación de Derechos Humanos de Guatemala

Subvención: 28.200 €

Ensenyants Solidaris

Ensenyants Solidaris

La societat guatemalenca és multiètnica, pluricultural i multilingüe. Malgrat això, com ha denunciat la premi Nobel de la Pau Rigoberta Menchú, ser indígena a Guatemala significa ser pobre, analfabet, no tenir accés als serveis bàsics i patir diferents graus d'exclusió social. Aquesta és la realitat d'una gran part dels habitants del departament de Suchitepéquez, la població del qual està composta per una majoria de l'ètnia maia-quiché. La discriminació política, social i econòmica és més aguda, si fos possible, en el cas de les dones.

Aquest projecte, iniciat el 2003 i dirigit a dones, la gran majoria indígenes, de zones rurals i barris marginals de diversos municipis del departament de Suchitepéquez, ha cercat salvar les enormes dificultats que tenen per accedir al sistema financer formal (sia per la seva condició de gènere, analfabetisme, falta de garanties de pagament, llunyania dels centres urbans o alts tipus d'interès).

El projecte ha tingut com a objectiu promoure la inserció laboral de les dones, per a la qual cosa les ha capacitades en el maneig d'una activitat generadora d'ingressos a través de microcrèdits. A més, les beneficiàries hi han participat activament realitzant les operacions de seguiment de les activitats, la gestió dels estalvis i el pagament d'interessos.

Per a l'obtenció d'un microcrèdit s'havia de complir un requisit: dedicar una mínima quantitat diària a l'estalvi. Al cap de tres anys, cada beneficiària haurà reunit el capital inicial que se li concedí i podrà mantenir el seu projecte personal, sense dependre de l'ajuda exterior. Així es compleix un altre objectiu del projecte: l'autosuficiència a través de l'estalvi.

La primera fase del projecte ha acabat amb la capacitat i el lliurament dels microcrèdits a 260 beneficiàries de vuit comunitats de Suchitepéquez. Els préstecs, d'entre 67 i 130 €, s'han invertit en l'enfortiment o creació d'activitats de tipus familiar, com ara la compra de bestiar, l'ampliació de petites botigues de venda d'aliments bàsics, artesanía, etc.

L'índex del 98% en la devolució dels crèdits confirma la validesa d'aquest projecte, que ha proporcionat a les seves beneficiàries independència econòmica, un increment de l'autoestima i la possibilitat de ser responsables del seu propi futur. En endavant, el capital obtingut de la devolució dels crèdits s'invertirà en altres comunitats del departament de Suchitepéquez, on, a la vista dels resultats, s'ha produït una gran demanda de sol·licituds.

La sociedad guatemalteca es multiétnica, pluricultural y multilingüe. Sin embargo, como ha denunciado la premio Nobel de la Paz Rigoberta Menchú, ser indígena en Guatemala significa ser pobre, analfabeto, no tener acceso a los servicios básicos y sufrir diferentes grados de exclusión social. Esta es la realidad de una gran parte de los habitantes del departamento de Suchitepéquez, cuya población está compuesta por una mayoría de la etnia maya-quiché. La discriminación política, social y económica es más aguda, si cabe, en el caso de las mujeres.

Este proyecto, iniciado en 2003 y dirigido a mujeres, en su mayoría indígenas, de zonas rurales y barrios marginales de diversos municipios del departamento de Suchitepéquez, ha buscado salvar las enormes dificultades que tienen para acceder al sistema financiero formal (sea por su condición de género, analfabetismo, falta de garantías de pago, lejanía de los centros urbanos o altos tipos de interés).

El proyecto ha tenido como objetivo promover la inserción laboral de las mujeres, capacitándolas en el manejo de una actividad generadora de ingresos a través de microcréditos. Además, las beneficiarias han participado activamente realizando las operaciones de seguimiento de las actividades, la gestión de los ahorros y el pago de intereses.

Para la obtención de un microcrédito había que cumplir un requisito: dedicar una mínima cantidad diaria al ahorro. Al cabo de tres años, cada beneficiaria habrá reunido el capital inicial que se le concedió y podrá mantener su proyecto personal, sin depender de la ayuda exterior. Así se cumple otro objetivo del proyecto: la autosuficiencia a través del ahorro.

La primera fase del proyecto ha concluido con la capacitación y la entrega de los microcréditos a 260 beneficiarias de ocho comunidades de Suchitepéquez. Los préstamos, de entre 67 y 130 €, se han invertido en el fortalecimiento o creación de actividades de tipo familiar, como la compra de ganado, la ampliación de pequeñas tiendas de venta de alimentos básicos, artesanía, etc.

El índice del 98% en la devolución de los créditos confirma la validez de este proyecto, que ha proporcionado a sus beneficiarias independencia económica, un incremento de la autoestima y la posibilidad de ser responsables de su propio futuro. En lo sucesivo, el capital obtenido de la devolución de los créditos se invertirá en otras comunidades del departamento de Suchitepéquez, donde, a la vista de los resultados, se ha producido una gran demanda de solicitudes.

TREBALL SOLIDARI

Projecte: Ampliació del Programa de Creació i Enfortiment d'Unitats Comunals d'Estalvi i Crèdit a l'Àrea Rural

País: Hondures

Zona: Departaments de Choluteca, Valle i Francisco Morazán

Soci local: Fundació Hondurenya per al Desenvolupament de la Microempresa

Subvenció: 48.285 €

Proyecto: Ampliación del Programa de Creación y Fortalecimiento de Unidades Comunales de Ahorro y Crédito en el Área Rural

País: Honduras

Zona: Departamentos de Choluteca, Valle y Francisco Morazán

Socio local: Fundación Hondureña para el Desarrollo de la Microempresa

Subvención: 48.285 €

Treball Solidari

Hondures, amb una població propera als set milions d'habitants, és un dels països més pobres de Llatinoamèrica. La meitat dels hondurenys habita en zones rurals i gairebé el 63% viuen en situació de pobresa extrema. La manca de fonts de finançament, l'ús de tècniques poc adequades i la reduïda dimensió de les explotacions agrícoles, les fa poc rendibles i provoca que molts de pagesos emigrin a les ciutats. Amb la finalitat de protegir el sector agrari, fonamental per a la precària economia del país, moltes organitzacions de desenvolupament impulsen projectes destinats al desenvolupament integral de les famílies pageses.

És el cas d'aquest projecte, que combina la cooperació al desenvolupament i la participació comunitària. Seguint el model de banc comunitari, la Xarxa d'Unitats Comunals d'Estalvi i Crèdit de la Fundació Hondurenya per al Desenvolupament de la Microempresa ofereix serveis de crèdit i estalvi a comunitats rurals amb escassos recursos. Així, els seus beneficiaris poden obtenir un petit crèdit per millorar algun aspecte de les activitats productives o comercials en què s'autoocupen.

Les unitats comunals d'estalvi es constitueixen com a societats anònimes, i els beneficiaris són els propietaris de la unitat, a través de l'adquisició d'accions. Aquest projecte, que fomenta especialment la participació de la dona, conté una idea nova: el foment de l'estalvi. Els interessos aplicats als crèdits milloren la rendibilitat dels estalvis que dipositen els beneficiaris. També s'utilitzen per concedir nous crèdits, tant als membres de les unitats com a altres persones de la comunitat.

Els bons resultats del projecte, iniciat el 2003, feren que s'estengués durant el 2004 el nombre d'unitats en nous municipis i comunitats: Pespire, Marcovia, Orocuina, Concepció de María, Agua Fría, Langue, Amatillo, Goascoran, Nacaome, San Lorenzo i en barris semiurbans de Tegucigalpa. Després d'impartir formació especialitzada als futurs membres, es concediren els primers crèdits i, transcorreguts sis mesos de bona gestió, Treball Solidari injectà el fons a llarg termini per reforçar la funció creditícia de l'entitat. Quan la unitat comunal sigui capaç de capitalitzar-se i sol·licitar crèdits a la banca comercial, es podrà recuperar el dipòsit inicial, que es dedicarà a la creació de noves unitats comunals d'estalvi.

De moment, hi ha constituïdes 13 unitats comunals d'estalvi que beneficien directament 400 famílies. Durant el 2004, 200 noves dones han accedit a serveis de crèdit i estalvi per millorar els seus micronegocis relacionats amb el processament de lactis, l'elaboració de pa, el comerç de productes alimentaris, etc.

Honduras, con una población cercana a los siete millones de habitantes, se cuenta entre los países más pobres de Latinoamérica. La mitad de los hondureños habita en zonas rurales y casi el 63% de ellos en situación de pobreza extrema. La falta de fuentes de financiación, el uso de técnicas poco adecuadas y el reducido tamaño de las explotaciones agrícolas, las hace poco rentables y provoca que muchos campesinos emigren a las ciudades. Con el fin de proteger el sector agrario, fundamental para la precaria economía del país, muchas organizaciones de desarrollo impulsan proyectos destinados al desarrollo integral de las familias campesinas.

Es el caso de este proyecto, que combina la cooperación al desarrollo y la participación comunitaria. Siguiendo el modelo de banco comunitario, la Red de Unidades Comunales de Ahorro y Crédito de la Fundación Hondureña para el Desarrollo de la Microempresa ofrece servicios de crédito y ahorro a comunidades rurales con escasos recursos. Así, sus beneficiarios pueden obtener un pequeño crédito para mejorar algún aspecto de las actividades productivas o comerciales en que se autoemplean.

Las unidades comunales de ahorro se constituyen como sociedades anónimas, siendo los beneficiarios los propietarios de la unidad, a través de la adquisición de acciones. Este proyecto, que fomenta especialmente la participación de la mujer, contiene una idea novedosa: el fomento del ahorro. Los intereses aplicados a los créditos mejoran la rentabilidad de los ahorros que depositan los beneficiarios. También se utilizan para conceder nuevos créditos, tanto a los miembros de las unidades como a otras personas de la comunidad.

Los buenos resultados del proyecto, iniciado en 2003, llevaron a extender en 2004 el número de unidades a nuevos municipios y comunidades: Pespire, Marcovia, Orocuina, Concepción de María, Agua Fría, Langue, Amatillo, Goascoran, Nacaome, San Lorenzo y a barrios semiurbanos de Tegucigalpa. Después de impartir formación especializada a los futuros miembros, se concedieron los primeros créditos y, transcurridos seis meses de buena gestión, Treball Solidari injectó el fondo a largo plazo para reforzar la función crediticia de la entidad. Cuando la unidad comunal sea capaz de capitalizarse y solicitar créditos a la banca comercial, se podrá recuperar el depósito inicial, que se dedicará a la creación de nuevas unidades comunales de ahorro.

De momento, hay constituidas 13 unidades comunales de ahorro que benefician directamente a 400 familias. Durante 2004, 200 nuevas mujeres han accedido a servicios de crédito y ahorro para mejorar sus micronegocios relacionados con el procesamiento de lácteos, la elaboración de pan, el comercio de productos alimentarios, etc.

ASSOCIACIÓ BÒSNIA VIVA

Projecte: Suport a Explotacions Familiars d'Apicultura i Instal·lació d'una Envasadora de Mel a Gorazde

País: Bòsnia i Hercegovina

Zona: Cantó de Gorazde

Soci local: ALDI - Agropodrinje

Subvenció: 41.502 € el 2002, 22.694 € el 2003

Proyecto: Apoyo a Explotaciones Familiares de Apicultura e Instalación de una Envasadora de Miel en Gorazde

País: Bosnia-Herzegovina

Zona: Cantón de Gorazde

Socio local: ALDI - Agropodrinje

Subvención: 41.502 € en 2002, 22.694 € en 2003

Associació Bòsnia Viva

El 1992, quan esclatà el conflicte a Bòsnia, el cantó de Gorazde tenia una població d'uns 60.000 habitants (majoritàriament bosnians musulmans i serbis). Al voltant de 35.000 persones vivien a la ciutat de Gorazde, aleshores un pròsper centre productiu industrial. Durant el període culminant del conflicte, la ciutat acollí gran part de la població musulmana de la resta de la regió, que havia estat expulsada de les seves llars.

Aquest projecte ha tingut com a objectiu millorar les condicions de vida de la població retornada del cantó de Gorazde i contribuir a la recuperació dels territoris de Bòsnia i Hercegovina que foren objecte de neteja ètnica i resultaren molt malmesos durant la guerra.

El projecte s'inicià el 2002, amb la reconstrucció d'un edifici de 270 metres quadrats, de propietat municipal. Al seu interior s'habilità un local de 90 metres quadrats, on quedà instal·lada l'envasadora de mel i els subministres dels consumibles necessaris per iniciar la comercialització del producte. Per tal de fer-la funcionar es capacitaron dos operaris, que són els actuals responsables del funcionament i manteniment de la maquinària, amb capacitat per processar diàriament 500 quilograms de mel (dels quals s'obtenen 16.000 envasos individuals de 30 grams).

El 2003 es procedí al lliurament dels ruscos a 78 famílies retornades i sense recursos del cantó de Gorazde. Els beneficiaris, procedents de Kopaci, Mededa, Osanica, Masici, Vihnici, Pribjenovici, Hladila, Borajno, Cajnice, Ustikolina, Cvilin, Potkozada i altres localitats, reberen sis ruscos i els estris i materials necessaris per al desenvolupament de l'activitat apícola, així com la formació necessària. D'aquesta manera, els beneficiaris han pogut obtenir de les seves explotacions apícoles uns ingressos extra mínims de 50 euros mensuals. I amb els beneficis generats per la comercialització de la mel envasada s'ha creat un fons anual de recursos per secundar altres iniciatives productives a la regió.

Des de la seva posada en marxa, l'envasadora ha prestat els seus serveis a 400 apicultors del cantó de Gorazde i a altres tants de localitats de l'entitat Srpska. Així, els apicultors han tingut garantida la venda del seu producte, han pogut augmentar la producció i millorar la seva situació econòmica. A més, les relacions comercials i associatives que s'han creat entre les comunitats veïnes, han facilitat el compliment d'un dels principals objectius del projecte: consolidar el procés de reconciliació entre les comunitats enfrontades durant la guerra.

En 1992, al estallar el conflicte en Bosnia, el cantó de Gorazde tenia una població de unos 60.000 habitantes (majoritàriament bosnios musulmanes y serbios). En torno a 35.000 personas vivían en la ciudad de Gorazde, entonces un próspero centro productivo industrial. Durante el período álgido del conflicto, la ciudad acogió a gran parte de la población musulmana del resto de la región, que había sido expulsada de sus hogares.

Este proyecto ha tenido como objetivo mejorar las condiciones de vida de la población retornada del cantón de Gorazde y contribuir a la recuperación de los territorios de Bosnia-Herzegovina que fueron objeto de limpieza étnica y resultaron muy dañados durante la guerra.

El proyecto se inició en 2002, con la reconstrucción de un edificio de 270 metros cuadrados, de propiedad municipal. En su interior se habilitó un local de 90 metros cuadrados, donde quedó instalada la envasadora de miel y los suministros de los consumibles necesarios para iniciar la comercialización del producto. Para hacerla funcionar se capacitó a dos operarios, que son los actuales responsables del funcionamiento y mantenimiento de la maquinaria, con capacidad para procesar diariamente 500 kilogramos de miel (de los que se obtienen 16.000 envases individuales de 30 gramos).

En 2003 se procedió a la entrega de las colmenas a 78 familias retornadas y sin recursos del cantón de Gorazde. Los beneficiarios, procedentes de Kopaci, Mededa, Osanica, Masici, Vihnici, Pribjenovici, Hladila, Borajno, Cajnice, Ustikolina, Cvilin, Potkozada y otras localidades, recibieron seis colmenas y los útiles y materiales precisos para el desarrollo de la actividad apícola, así como la formación necesaria. De este modo, los beneficiarios han podido obtener de sus explotaciones apícolas unos ingresos extra mínimos de 50 euros mensuales. Y con los beneficios generados por la comercialización de la miel envasada se ha creado un fondo anual de recursos para secundar otras iniciativas productivas en la región.

Desde su puesta en marcha, la envasadora ha prestado sus servicios a 400 apicultores del cantón de Gorazde y a otros tantos de localidades de la entidad Srpska. Así, los apicultores han tenido garantizada la venta de su producto, han podido aumentar la producción y mejorar su situación económica. Además, las relaciones comerciales y asociativas que se han creado entre las comunidades vecinas, han facilitado el cumplimiento de uno de los principales objetivos del proyecto: consolidar el proceso de reconciliación entre las comunidades enfrontadas durante la guerra.